რუსეთის სოციალ-დემოკრატიული მუშათა პარტია.
პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კვირა, 11 მარტი 1918 წ.

ჩვენი ბრძოლა

ყოველდღიური გაზეთი.

№ 4

ფასი 15 კ.

გაზეთი გამოდის ყოველდღე. ფული, კორესპონდენციები და სხვა ყოველგვარი წერილები უნდა გამოიგზავნოს შემდეგი ადრესით: Кутаисъ, Воронцовская ул., „Лампари"—Михаилу Медзмаріашвили для газ. „Чвени Брдзола". განცხადებები დაიბეჭდება მხოლოდ უკანასკნელ გვერდზე და სტრიქონი პეტიტის ღირს 20 კაპ. იქ.

ცალკე ნომერი ყველგან 15 კაპ.

ორგანო დასავლეთ ამიერ-კავკასიის ორგანიზაციების რუსეთის სოც.-დემ. მუშათა პარტიის (ბოლშევიკების).

8 მარტიდან ქ. ქუთაისში გამოდის ყოველდღიური გაზეთი

„ჩვენი ბრძოლა"

ხელის მოწერის პირობები:

ერთი წლით	40 მ.	ორი თვით	6 მ. 50 კ.
ექვსი თვით	20 მ.	ერთი თვით	3 მ. 50 კ.
სამი თვით	10 მ.	ცალკე ნომერი	15 კ.

მისამართი: Кутаисъ, Воронцовская ул., „Лампари" — Михаилу Медзмаріашвили для газеты „Чвени Брдзола".

რედაქციისაგან.

ამხანაგებო მუშებო და გლეხებო! გაზეთი „ჩვენი ბრძოლა" საკუთარი თქვენი ორგანოა. თითოეული პარტიული ორგანიზაცია და ყველა შეგნებული მუშა და გლეხი ვალდებული არიან „ჩვენი ბრძოლის" რედაქციასთან მუდმივი და განუწყვეტელი კავშირი იქონიონ და მას ყოველნაირათ დაეხმარონ. ყოველივე თქვენი შეტყობინება, ყოველივე თქვენ მიერ მოწერილი ამბავი ანუ კორესპონდენცია მუშების და გლეხების ცხოვრებიდან დიდი ყურადღებით იქნება მიღებული და გამოქვეყნებული.

კვირას 11 მარტს

დილის 10 საათზე, პარტიულ კლუბში (ყოფილი „პროვოდნიკის" შენობა)

დ ა ნ ი შ ნ უ ლ ი ა

რ. ს.-დ. მ. პ. (ბოლშევიკების) პარტიული

საზოგადო კრება

განსახილველია ფრიად საყურადღებო კითხვები.

ვთხოვთ ამხანაგებს აუცილებლათ დაესწრონ.

ამიერ-კავკასიის სეიმი და მიწის საკითხი.

7 მარტს ამიერ-კავკასიის სეიმმა მიიღო აგრარული კომისიის მიერ შემუშავებული კანონ-პროექტი მიწის შესახებ. არსებითად ეს კანონპროექტი დამტკიცება და განმარტებაა ამიერ-კავკასიის კომისარიატის მიერ გასული წლის 16 დეკემბერს, გამოცემულ დეკრეტებისა.

ამიერ-კავკასიის დეკრეტი მიწის საკითხის გადაჭრის შესახებ, მხოლოთ ქაღალდზე დარჩა, ის სავსებით უსიცოცხლო გამოდგა, თუმცა იმის გამოცემასაც ძლიერ ეწრაფოდა ამიერ კავკასიის დღევანდელი მთავრობა. ეს დეკრეტი მიწის საკითხის გადაჭრის გვერდს უვლიდა და სამერმისოთ დებდა; გაჭირვებულ და ღატაკ გლეხობას ის მხოლოთ დაპირებას აძლევდა. ამის მთავარი მიზეზი ის იყო, რომ ამიერ-კავკასიის კომისარიატი კონტრ რევოლიუციონური ბურჟუაზიის და მემამულეების გავლენის ქვეშ იმყოფებოდა; ამიტომ ის გლეხების სასარგებლოთ მიწის საკითხის გადაჭრას ვერ შესძლებდა, და სხვანაირი გადაჭრა კი საკითხის, დღეს ყოვლად წარმოუდგენელია. ახლა ვიკითხოთ: გადადგა თუ არა ამ მხრით გადაჭრილი ნაბიჯი წინ ამიერ-კავკასიის სეიმმა? ჩვენ ვამბობთ, რომ ვერ გადადგა და არც შეეძლო, რომ გადაედგა.

ამის მთავარი მიზეზი იგივე, რამაც ამიერ კავკასიის მიწის დეკრეტის უნაყოფობა გამოიწვია. სეიმი ამიერ-კავკასიის ღვიძლი შვილია: იქ კონტრ რევოლიუციონური და ნაციონალისტური ბურჟუაზიის და მემამულეების გავლენა კიდევ უფრო ძლიერია, ვინემ ეს იყო ამიერ-კავკასიის კომისარიატში. თვით მენშევიკების განცხადებით, სეიმში 130 წევრებიდან სოციალისტი მხოლოთ 55 კაცია, ე. ი. უმცირესობა, და 55 წევრებიც ისეთი „სოციალისტებია", რომლებიც ამ რევოლიუციის დროს მუდამ ბურჟუაზიას და მემამულეებს უჭერდენ მხარს; ეს ისეთი „სოციალისტებია", რომლებიც სოციალიზმს მხოლოთ სიტყვით სცნობენ, საქმით კი ბურჟუაზიულ წყობილების გამაგრებას და განმტკიცებას ცდილობენ.

თავის თავათ იგულისხმება, რომ სეიმის ასეთი შემადგენლობა ვერ შესძლებდა მიწის საკითხის გადაჭრას გლეხების და საზოგადოთ სოფლის მუშების სასარგებლოთ. რა თქმა უნდა, სეიმში წარმოდგენილ პარტიებს ძლიერ აფიქრებს დღევანდელი გარდამავალი ხანა, რევოლიუციის ქარტეხილი, ისეთი ნგრევა ძველი წყობილებისა, როგორიც დღეს განსაკუთრებით, სოფლად ხდება. იმათ ეშინიათ, რომ ამ ნგრევამ არ წალეკოს იმათთვის ძვირფასი ბურჟუაზიული წყობილება. ისინი კარგათ ხედავენ, რომ სოფლად უკვე ხდება აგრარული რევოლიუცია, რომ ხალხს უკვე მობეზრდა ამდენი ხნის ლოდინი, რომ მიწის საკითხის გადაჭრა მაღლიდან უნდა მოხდესო, და იგი თითონ საკუთარი ძალით შეუდგა. ასეთ მდგომარეობაში სეიმს, რომელიც თავის უმრავლესობის ბურჟუაზიის და მემამულეების სულის კვეთების გამომხატველია მეტი რა გზა ქონდა რამდენიმეთ დათმობისაკენ არ წასულიყო. განა იმ დროს, როცა გლეხობის ერთმა ნაწილმა მემამულეებს ფაქტიურათ უკვე ჩამოართვა კიდეც მიწები უფასოთ, შესაძლებელი იყო, რომ სეიმი აშკარათ, გამოჩენით ამის წინააღმდეგ წასულიყო? მაშინ გლეხკაცობა პირდაპირ სეიმის წინააღმდეგ წავიდოდა და იმას მოსპობდა. მიწის საკითხს სჭრის დღეს რევოლიუცია და არა სეიმი. ეს არის რუსეთის დიდი რევოლიუციის ნაყოფი, და არა სეიმში მოკალათებულ კონტრ-რევოლიუციონურ ბურჟუაზიულ და ცრუ-სოციალისტურ პარტიების სამსახური. ერთი სიტყვით, თუ კონტრ რევოლიუციონური სეიმი დღეს მიწის საკითხის საქმეში დათმობისაკენ წავიდა, ეს აიხსნება მხოლოთ იმით, რომ ის თავის თავს იცავს.

მენშევიკების ორგანო „ერთობა" 7 მარტის სხდომის შესახებ სწერს, რომ „ოღონდ, მართალი იყოს ის, რომ მუსულმანების წარმომადგენლებს ამ საქმეში გულწრფელობა აკლდათ, დღემდე ისინი წინააღმდეგნი იყვნენ გლეხებისათვის მიწების გადაცემის. ამიერიდან არავის არ შეუძლია გლეხს ხელიდან გამოგლიჯოს მიწაო". ჩვენ ვეკითხებით მენშევიკებს: განა მიწის საკითხის საქმეში გულწრფელობა მარტო მუსულმანების წარმომადგენლებს აკლიათ? ვთქვათ, მაგ. თქვენ შესახებ. განა თქვენ კი დიდი გულწრფელობა გამოიჩინეთ გლეხებისათვის მიწების გადაცემის საქმეში? მოიგონეთ თქვენი მოღვაწეობა ამ რევოლიუციის ხანაში; გაიხსენეთ თქვენი დამსჯელი რაზმები გლეხების წინააღმდეგ, როცა ისინი არღვევდენ რევოლიუციამდე მიწათმფლობელობის და მიწის სარგებლობის წესებს, თუ როგორ თავგამოდებით იცავდით თქვენ მემამულეების ინტერესებს, რაც რევოლიუციამ მოსპო; მოიგონეთ წერეთლის, ჩხენკელის ცირკულიარები, რომ გლეხებმა არამც არ გაბედონ არსებულ წესების წინააღმდეგ წასვლაო. მოიგონეთ კიდევ 16 დეკემბრის „ცნობილი" დეკრეტი, რომელიც, როგორც თვით ბ-ნი გეგეჭკორი გამოტყდა, თათრის ბეგების და ხიზნების და საზოგადოთ მემამულეების ნაკარნახევი იყო. ავიღოთ ახლა დაშნაკელები. იმათ „გულწრფელობას" მიწის საკითხში კარგათ ახასიათებს ბ-ნ შარატუნის შემდეგი განცხადება: „მე გამაკვირვა იმ გარემოებამ, რომ მომხსენებელმა აქ განაცხადა კანონპროექტს საფუძვლათ უდევს სოც.-დემოკრატიული პრინციპიო; კომისიაში კი განაცხადეს, რომ სადგილ-მამულო კომიტეტები დროებითი ორგანოებიაო. ეს რომ ასე არ ყოფილიყო, ჩვენ მათ არ გადავსცემდით მიწებსო". ეს დაშნაკელების გულწრფელობის შესახებ. ვინღა დარჩა? დარჩა მხოლოთ ერთი გობეჩია, რომელიც სოც.-რევოლიუციონერათ თვლის თავს. მან განაცხადა, რომ „კანონპროექტი ბუნდოვანათ არის შედგენილიო, მაგრამ იგი მაინც გვაახლოვებს ჩვენ საკითხის ისე გადაჭრას, როგორც ეს ჩვენს პარტიას ესმისო".

ბ-ნი გობეჩია სხვებს უკიჟინებს ბუნდოვანებას, მაგრამ მისი სიტყვები ბუნდოვანზე უბუნდოვანესია, მაგრამ ძლიერ საეჭვოა, რომ მის სიტყვებში გულწრფელობა იხატებოდეს.

საკვირველია მხოლოთ ის, რომ სეიმის კანონპროექტში იგი ეძებს მიწის სოციალიზაციის მოახლოვებას ხედავს. ამ შემთხვევაში ჩვენ იმის თქმაც შეგვიძლია, რომ ბურჟუაზიული წყობილების, კერძო საკუთრების გამაგრებაც მიწის სოციალიზაციასთან გვაახლოვებს და სხვა ამგვარებ. ბ-ნი გობეჩია, ერთი სიტყვით ან სხვებს ატყუებს ან თავის თავს.

ასე თვალთმაქცობდენ, ასე დიპლომატობდენ სეიმში სხვადასხვა პარტიების წარმომადგენლები მიწის შესახებ პროექტის განხილვის დროს. მაგრამ ისინი ლაპარაკობდენ [illegible] საერთო ენაზე. იმათ კარგათ ესმოდათ ერთმანეთი: ეს იყო საერთო სურვილი როგორმე დაატყუილონ გლეხკაცობა ამ არეულ-დარეულ ხანაში. როგორც ამიერ-კავკასიის კომისარიატის, ისე სეიმის მიერ მიღებული კანონის დედა აზრი ისაა, რომ რო-

გორმე იხსნან განსაცდელისაგან რევოლიუციამდე არსებული ურთიერთობა სოფლად და, საზოგადოთ, მთელი ბურჟუაზიული წყობილება. ეს აშკარათ გამოსჭვივის ხსენებული კანონიდან.

(შემდეგი იქნება).

პრესის მიმოხილვა.

„სახ. საქმე“-ს მოწინავე წერილი ფუტურისტულათ აღნუსხავს, თუ რა თვისებების პატრონი უნდა იყვენ ამ.-კავკასიის მინისტრები:

სამინისტრო ნოქრის როლს კი არ ასრულებს, არამედ ხელოვანის საქმეს, შემოქმედებას. მინისტრი ინტუიციის, ანალიზის, პერტურბაციის, სრბოლის განსახიერებაა, მისი გონება ყოველ საკითხში უნდა ხედავდეს ძირეულ ფაქტორებს, უბრალო ფორმებს და ადვილად სჭვრეტდეს თანამედროვე სოციალურ-ეკონომიურ ძალთა განწყობილების ყოველ ქსელს. მინისტრი—ამავე დროს მეცნიერულ განათლებით უნდა იყოს აღჭურვილი და გულუბრყვილო, პირველ ყოფილ ადამიანის თვალით არ სჭვრეტდეს საზოგადოებისათვის დიდმნიშვნელოვან საკითხებს.

რასაკვირველია ეს ცოტაა. შეიძლება მოღვაწეს წინაშე ყოველი ფენომენი და ნოუმენი გატიტვლებულ ფაქტად იყოს წარმომდგარი, შეიძლება ადამიანი გამოცდილ დოსტაქარსავით აშკარად ხედავდეს ადამიანის ყოველ შეუმჩნეველ კუნთს და ძარღვს, მაგრამ მინისტრის როლში კი ყოვლად უვარგისი იყო თუნდა მოწყალების და ქველმოქმედების პორტფელიც რომ ჩავაბაროთ. მინისტრი განხორციელებული მტკიცე ნებისყოფაა, ენერგიაა, მძლავრი პიროვნებაა. მოხელე და ნოქარი კი არა, მდგომარეობის განმცდელი, საზოგადოებრივ ტემპერატურის დამამორჩილებელი, მთელი საადმინისტრაციო აპარატის ქედის მომხრელი, გავლენიანი პიროვნება უნდა იყოს მინისტრი.

ნეტავ ვიცოდეთ, ფედერალისტების მინისტრ შ. მესხიშვილს „ნოუმენი და ფენომენები“ გატიტვლებულ ფაქტათ ეჩვენება ხოლმე, თუ ქულაჯაში გამოწყობილათ?

გაზეთი გულმოკლულათ დაასკვნის, რომ ასეთი მინისტრის შოვნა რომელიც „ადვილად სჭვრეტდეს“ უსაზღვრო მსოფლიოსაც და მის არემარესაც, — „ჩვენში მიუწდომელი ოცნებაა“. მეტი გზა არ დაგვრჩენია, სტამბოლიდან უნდა გამოვიწეროთ თუთუნთან და გამხმარ ლეღვთან ერთად სამინისტრო კაცებიც.

ოქტომბრის რევოლიუციამ, რომელსაც ჩვენი პარტია მეთაურობდა, მემამულეების მიწაზე კერძო საკუთრება სამუდამოთ მოსპო და მთელი მიწა-წყალი მშრომელ ხალხის საკუთრებათ გამოაცხადა. საპჭოთა მეორე ყრილობამ, რომლის დიდი უმეტესობა ბოლშევიკების დელეგატებისაგან შესდგებოდა, მიწის სარგებლობის წესათ აღიარა ის „ნაკაზი“, რომელიც გამომუშავებული იყო 242 გლეხთა საზოგადოების რწმუნებულთა ყრილობებზე და, რომელიც შეიცავს მიწის სოციალიზაციას.

მიწა წარმოების ერთ-ერთი უდიდესი იარაღია, მისი განსაზოგადოებრივობა, სოციალიზაცია, მაშინაა შესაძლებელი და მთელი წარმოების წინ წამწევი, როცა საზოგადოთ მთელი წარმოების წესი, რევოლიუციონურათ იცვლება, სოციალიზმის განხორციელება დღიურ წესრიგში დგება. სოციალიზაცია მიწის, მაშინ, როცა კაპიტალიზმი ქალაქში ხელშეუხლებელია, როცა ბურჟუაზიული კერძო საკუთრება შეურყეველია, მტკნარი ოცნებაა და, შესაძლებელიც რომ იყოს—წარმოებითი ძალების ჩამოქვეითებაა. სოც.-რევოლიუციონერები მოითხოვდენ მიწის სოციალიზაციას მაშინ, როცა ტახტზე ნიკოლოზი იჯდა და კაპიტალიზმის ფესვების ამოგდებაზე არავინ ფიქრობდა. ეს იყო მუხლი მათი მინიმალურ პროგრამისა. და ამიტომ სოციალიზაცია მიწისა მაშინ ძველი აღთქმის კომუნიზმს უფრო ჩამოგავდა, ვინემ რევოლიუციონური სოციალიზმის ერთ უდიდეს მოთხოვნილებას.

მიტომ ვიყავით წინააღმდეგი სოც.-რევოლიუციონერების სოციალიზაციისა და ვიქნებით კვლავ, თუ რევოლიუცია, ვინიცობაა, დამარცხდა და გადადგმული სოციალისტური ნაბიჯები რეაქციამ გააბათილა. ოქტომბრის რევოლიუციამ გადადგა ასეთი ნაბიჯები, შეეხო კერძო საკუთრების პრინციპს, როგორც ქალაქად ისე სოფლად. საჭირო იყო პომეშჩიკების, ამ რეაქციის მებაირაღტრეების, სიძლიერის მოსპობა, საჭირო იყო დაუყოვნებლივ მათი უფლების სამუდამოთ მოსპობა. საჭირო იყო გლეხების ნება-სურვილის დაკმაყოფილება, საჭირო იყო სოციალიზმისაკენ ნაბიჯის გადადგმა. და აი, ლენინი სახელმძღვანელოთ ღებულობს გლეხთა მიერ გამომუშავებულ „ნაკაზს“ მიწის მოხმარების საქმეში. მეურნეობა ეწყობა სოციალისტურათ. რა არის ამაში მოულოდნელი? მაგრამ გაზ. „სოც.-რევოლიუციონერი“ მეტის მეტი კმაყოფილებით სწერს ამის შესახებ:

„მიწის სოციალიზაციის იდეა იმდენათ ცხოველ-მყოფელი გამოდგა, რომ მას მიემხრო ისინიც კი, ვინც მას ათი წლობით ებრძოდა. სოც.-დემოკრატებს და სხვადასხვა ჯურის ლიბერალებს მიწის სოციალიზაცია განუხორციელებელ უტოპიათ მიაჩნდათ“.

დიაღ, მიგვაჩნდა და კვლავ მივიჩნევთ, თუ კაპიტალისტური წარმოების საძირკველი არ შეირყა, თუ სოციალისტური სიო, რომელმაც დაჰბერა ოქტომბერში, ჩადგა და ქარიშხალათ არ გადაიქცა.

„ალიონი-ს“ სოციალ-ნაციონალისტების შესახებ.

თფილისში გამოდის კვირაში ორჯერ გაზ. „ალიონი“, ორგანო ქართულ სოციალ დემოკრატიულ ჯგუფისა. ალბათ ეს მიკიური ჯგუფი მთელად თავმოყრილია თფილისში, ვინაიდან საქართველოს სხვა კუთხეში თეთრ ყვავს უფრო ადვილად შეხვდება კაცი, ვიდრე ალიონისტებს. მაგრამ ორგანო მაინც აქვთ, სავარჯიშოთ და ბაქი-ბუქიაობისათვის. ვინ არიან ვის, ემსახურ.?მთელი შემადგენლობა ამ გაზეთის მოჯირითეების ყველა ბოლშევიზმის რენეგატებია, ყოფილი წევრებია მუშათა და გლეხთა პარტიისა. კაი ხანია მათ მხარული გადაჰკრეს და ნაციონალიზმის მორევში შეტოპეს. მაგრამ ეს, მეტის მეტათ, აშკარათ მოიმოქმედეს და ამიტომ მენშევიკებმაც, სახელის გატეხის შიშით, არ მიიღეს, პარტიული კარები ცხვირწინ მიუკეტეს. და სტკეპნიან მას მერე ეს გადაგვარებული სოციალ-დემოკრატები, როგორც თფილისის ქვაფენილს, ისე „ალიონის“ ფურცლებს. მენშევიზმის მედუდუკეობას არ სტოვებენ, „დაფასებას“ ელიან. ამავე დროს, მზგავსად დათხოვნილი მსახურისა, რომელიც მუდამ ჟამს ძველი ბატონის გინებაშია, ბოლშევიკების გინებაში ატარებენ დროს, ლექავენ და იცოხნებიან ჩვენი პარტიას რაც ჩირქს მოცხებს. ყველაზე მეტ ნაყოფიერებას და შემოქმედებას ამ სერიოზულ საქმეში იჩენს ივ. გომართელი, რომლის პრივილეგიას შეადგენს ის გარემოება, რომ ის მენშევიზმის რენეგატია. ეს ყოფილი მენშევიკი, უბადრუკი სახელმწ. დუმის წევრი და ბედ-იღბლიანი ექიმი, რეცეპტების წერას შეჩვეული, ყოველ ნომერში სულ ახალ-ახალ წამლის რეცეპტს უწერს საქართველოს ბოლშევიზმის სენის წინააღმდეგ. აი უკანასკნელ ნომერშიაც ის აქიმბაშობს და არცხვენს ქართველ მშრომელ ხალხს, მამაპაპური პოლიტიკური სიბრძნე რა უყავით; წინეთ, ჩვენში „გარეშე მტრის შემოსევის დროს ყმა, გლეხი, ბატონი, თავადი ერთის მიზნით იყვნენ გამსჭვალულნიო. . როდესაც გარეშე მტერი კარზე იყო მომდგარი, ყმა, გლეხი, ამ მტრის წინააღმდეგ მიდიოდენ და შინაურ მტერს კი (ე. ი. თავად-აზნაურობას) თავს ანებებდენ: ჯერ გარედან შემოსეული მტერი მოვიშოროთ და შინაურს მერეც გავუსწორდებითო“... ასე უნდა იყოს ახლაც ბ. გომართელის დაჟინებითი მტკიცებით. ჯერ გამარჯვება თათრებზე, მერე რეფორმები; ჯერ მოგერიება გარეშე მტრის და შინაურ მტრებთან ძმური კავშირი, მერე თავისთავზე ზრუნვა. ჯერ დაწყნარება, მერე რეფორმებიო—მოითხოვდა სტოლიპინი. ჯერ ომი და ომი გამარჯვებამდე, მერე და, მხოლოდ მერე, დამფუძნებელი კრება და ხალხის კეთილ-დღეობაზე ზრუნვაო. ასე თვნთმაქცობდა მილიუკოვი, მას ბანს აძლევდა კერენსკის მთავრობა და მათი მაჩანჩალა „ობორონცები.“ თუ რა შედეგი გამოიღო ასეთ პოლიტიკამ, დღეს ყველა ხედავს, როგორც რუსეთში, ისე ჩვენში. თავდაცვას არა თუ არ უშლის ხელს შინაურ მტერთან ბრძოლა, ხალხის სასარგებლო რევოლიუციონური კანონმდებლობა, პირიქით ხელს უწყობს, შეუძლებლათ ხდის იმ ანარქიას, იმ არევ-დარევას, რომელიც გამოწვეულია რევოლიუციის უნაყოფობით. ვისაც თქვენ იწვევთ ახალ ფრონტზე, მეტის ხალისით წავა, მეტი სიმამაცით იბრძოლებს გარეშე მტრის წინააღმდეგ, თუ შინ ეგულება თავისი უფლება განმტკიცებულათ. ბ. გომართელი ასეთ დიაგნოზს უსვამს ჩვენი ხალხის ამოძრავებას:

„დღეს იცით ვინა ჰყიდის საქართველოს, ვინ გამოდის ქართველი ერის მოღალატეთ?

ის ჯარისკაცები, რომლებიც ჩვენს სოფლებში არევ-დარევას, ანარქიას, სისხლის ღვრას იწვევენ
და ამპარტავნათ გაიძახიან:
ლებთან ჩვენ რა საქმე გვ
ჩვენ შინაურ მტრებს უნდა გ
სწორდეთო.“

და შემდეგ ამისა ბრძნულ
ლოთი კითხვას სვამს და პასუ
იძლევა:

„ჩვენი ჯარისკაცები ცხრა
იქით იბრძოდენ და ღვრიდენ
სხლს.

რათა რისთვის?

თვითონაც არ იცოდენ,
თვის ნიკოლოზი უბრძანებდა
ისინიც იხოცებოდენ“.

მერე თქვენ სად ბრძანდებოდ
ღირსეული მასწავლებელი? რათ
იბრძოდით ამ უსაშინელეს
წინააღმდეგ? თუ ჯარის კაცებმა
იცოდენ, რისთვის აპოხირებ
ცხრა მთას იქით თავისი ძვლებ
და სისხლით უცხო მიწას, თქ
სად იყავით, თქვენი ქართულ სო
დემოკრატიულ დროშით“? მხოლ
ბოლშევიკები გამოდიოდენ აშკა
ომის წინააღმდეგ, სახელმწ. დუ
ჩვენი ფრაქცია ციმბირში გადაა
ლეს ამისთვის.

მით უმეტეს, სად ბრძანდებოდ
და რას ეუბნებოდით ჯარის კა
მაშინაც კი, როცა რევოლიუც
ხალხი გაანთავისუფლა და ნიკოლ
ზის შიში გააქარწყლა? ვინ მოუწ
დებდა მაშინ ჯარს —სისხლის ღვ
განაგრძეთ, ჯერ „თავდაცვა“, მე
შინაურ მტერთან გასწორებაო? თქ
გეგონათ, რომ ეს საზღაპრო ო
წლის ომი უკვალოთ ჩაივლიდა, შ
არ დასთესავდა ჯარის-კაცთა სულ
და გულში, რომ ისინი გვრიტ
სავით უმანკო და უბიწო დაუბრ
დებოდენ თავიანთ კერას? მოწამლ
ლია მთელი ქვეყნიერება ომიანობ
მოწამლული ვართ ყველა და მ
ლოდ ბ. გომართელისთანა თონთლ
„სოციალისტს“ შეუძლია დაკმა
ფილდეს გინებით—საქართველოს ჯ
რის-კაცები ჰყიდიანო—და არ ჩა
კვირდეს „ანარქიის და არევ-დარ
ვის“ ღრმა მიზეზებს.

„მივბაძოთ ყველამ გურულ
(რომლებმაც გაილაშქრეს ოსმალ
ბის წინააღმდეგ), გავყვეთ მათ უ
მივსდიოთ მათს კვალს, ვაკეთოთ
რასაც ისინი აკეთებენ, ვისწავლ
მათგან,“ —ოქროპირობს ბ. გომა
თელი. ექიმო განიკურნე ჯერ თ
შენიო, ნათქვამია. ღმერთმა მოგვ
წროს, რომ ალიონისტებს თბილის
ტროტუარები მიეტოვებიოს და სა
ძოლველათ გაშურებულიყვენ,
სხვისი არ ვიცი, და მე კი არ
მოვრჩები, თუმცა იაპონიის ო
დან მოკიდებული სულ ფრონტ
ვიმყოფებოდი გასულ ზაფხულამდ
მაგრამ ვშიშობ, რომ, როგორც აქ
დის, ისე აწიც ამ ხალხს ვერ მ
შორებ თბილისის მყუდრო ად
ლებს. ჩვენი სიტყვა, თქვენი საქმეო
მიმართავენ ისინი ჯარის-კაცებს, რ
მელნიც მათივე სიტყვით „ცხრა მთ
იქით იბრძოდენ და ღვრიდენ სისხლ
და რა გასაკვირია, თუ მშრომე
ხალხი ამ არამკითხე მასწავლებლ
ზიზღით გვერდს აუხვევს და თით
გაიკვლევს გზას, თითონ გადასწყვე
გარეშე თუ შინაურ მტერთან ბრ
ლას და მორიგებას.

ბ გომართელი მეტათ გაბო
ლია იმ ამბავით, რომ ქუთაისში
ტინგზე ლაპარაკის ნება მისცეს ჩვ
ამხანაგს მობილიზაციის შესახებ „
ყნის მოღალატეს“ ალაპარაკებენ

ლეჩხუმლებს*).

მანდ, მთიდან მთებში ისმოდა,
სიმღერა, ხმა გმირულისა...
მთა ფიქრობდა და უკვირდა —
წინ სრბოდა განწირულისა,
მიკვირს: პირველად ვისმინე
ჩუხჩუხი ნაკადულისა!

* * *

ჯერ არ მინახავს გმირები
ამგვარათ დარაზმულები,
ერთ სულდგუნურათ მსრბოლავი
და ერთათ განწირულები;
შეიგნეთ — თქვენაც სხვებივით
ყოფილხართ დაჩაგრულები?!

* * *

ვიშ როგორ შვენის კრიას მთას
ეგ მწვანე ფარჩა მოლისა?!
ზღვა ოკეანე ზავთდება,
ისმის სიმღერა ბრძოლისა...
მთიდან გადმოსკდა ნაკადი,
თავდავიწყებით დიკლიკებს...
განცვიფრებული მივყვები
კრიას მთის ვიწრო ბილიკებს...

* * *

მოვდივარო... სულის სწორებო,
სალამი მოგვაქვს მზიანი,
არ მოაგონო დაღლილ სულს
სიმღერა კაეშნიანი;

* * *

თქვენ იცით, — თუ ხმას მომაწვდით
საგმირო ლექსთა წყობაში, —
რომ დაღლილ გრძნობებს წარუძღვეს
ლტოლვილს ფრთა მტერთან ბრძოლაში!

ივ. ხონელი.

*) ეს ლექსი იმ ამხანაგის დაწერილია, რომელმაც მოიარა ალყა შემორტყმული და კანონ გარეშე გამოცხადებული ლეჩხუმი.

უსმენენო, ეს რა სიტყვის თავისუფლებაა და პიროვნების ხელშეუხლებლობაო". შინაური მშვიდობიანობის მქადაგებელი ვერ შერიგებია ამას; თვითგასამართლება რომ მოეხდინა ხალხს იმ ჩვენ ამხანაგზე, ეს ალბათ, მაინც და მაინც, არ შეაძრწუნებდა მას. დავამშვიდოთ ბ. გომართელი და შევატყობინოთ, რომ სიტყვის თავისუფლება და პიროვნების ხელშეუხლებლობა კაიხანია სენატისებურათ განმარტებულია ჩვენში. განა, ღირსეულო, არ გსმენიათ თბილისში ჩვენი გაზეთების დახურვა? არ გაგიგონიათ 10 თებერვალს ალექსანდრეს ბაღში ზალპების გრიალი? და თუ, მაინც და მაინც, თქვენ მოსვენებას არ გამძლევს ქუთათური „მოღალატის" უდარდელათ ყოფნა, ნუ სწუხართ: ეს ჩვენი ამხანაგი ჩხარში დააპატიმრეს უბრალო ლექციის წაკითხვისათვის, დ. ყვირილაში „გაასამართლა" ზესტაფონის ე. წ. რევოლიუციონურ დემოკრატიის სუდიებმა და სამუდამოთ გადაასახლეს შორაპნის მაზრიდან. თავისი რევოლიუციონური მოვალეობის ასრულებისათვის, სამეგრელოს მშრომელ ხალხთან დაახლოვებისათვის, ის სად. აბაშაში, ხელახლა დააპატიმრეს და გუშინ ქუთაისის ციხეში ჩასვეს. გიხაროდეთ!

რა მოხდა ლეჩხუმში?

(პირადი დაკვირვებანი)

დღეს ყველა ლეჩხუმისაკენ იცქირება და დარწმუნებულია იმაში, რომ თითქოს ლეჩხუმში შავრაზმელებს მოეყაროს თავი, ხალხი აემხედრებიოს „რევოლიუციონურ მთავრობის" წინააღმდეგ; და, ამ რიგათ მთელი ლეჩხუმის საზოგადოების გამოსვლა კონტრ-რევოლიუციონურ გამოსვლათ მონათლეს და, მასთან ქუთაისის მენშ. კომიტეტმა „ერთობის" საშვალებით უტიფრათ გადასძახა ამიერ-კავკასიის დემოკრატიას: ხალხო! აჯანყებულები დემოკრატიის მტერია' ის ხალხ, რევოლიუციას და თავისუფლებას ებრძვისო". მართალია მერე ყველა ეს? რა მოხდა ისეთი ლეჩხუმის მაზრაში, რომ ისინი კონტრ-რევოლიუციონერებად მონათლეს, ერთის მხრივ და, კანონის გარეშე გამოაცხადეს, მეორე მხრივ? მოხდა ის, რაც მოსალოდნელი იყო, რაც უნდა მომხდარიყო! ნერვებაშლილმა და გათამამებულმა მენშევიკურმა მთავრობამ ცაგერში შემოიღო ყველასათვის ერთდროული სავალდებულო გადასახადი, ბაჟი-სანოვაგეზე; და კიდევაც სისრულეში მოყავდა. რამდენი ფუთი სიმინდი გაიყიდებოდა ბაზარზე, იმდენი 10 პროცენტი უნდა ეხადა მყიდველს და, ასე, ამგვარათ, მყიდველი ორნაირათ იყვლიფებოდა, ერთის მხრივ გამომყიდველიდან, ხოლო მეორე მხრივ კი ზურგს უკან მას „რევოლიუციონური მთავრობა" ყვლეფდა. ფუთი სიმინდი ბაზარზე ფასობდა 20 მ. მყიდველის წინ იდგა ორი გადამხდელი: ერთი — რომელიც მიყიდდა სიმინდს, მეორე — რომლისთვისაც მას უნდა მიეცა 2 მ. (ათი პროც. სახით), რათა ამ უკანასკნელს ნება დაერთო მყიდველისათვის სიმინდი ბაზრის გარეთ გაეტანა. აი ამან დაბადა ხალხის და მთავრობის შუა უკმაყოფილება და რამდენათ ხალხის და მთავრობის შუა უთანხმოება ფართო ხასიათს ღებულობდა, იმდენათ ხალხიც თანდათანობით ერკვეოდა, ირაზმებოდა და ბოლოს და ბოლოს იძულებული გახდენ ადგილობრივი მთავრობის გადაყენება მოეთხოვათ. და, ამ რიგათ, ხალხმა მივიდა იმ დასკვნამდი ბუნებრივათ, რომ თვით აელო ძალა უფლება ხელში და შეექმნათ ნამდვილი ხალხური მთავრობა მუშათა და გლეხთა საბჭოების სახით. მაგრამ, სანამ ისინი მას ცხოვრებაში გაატარებდენ და იძულებულს გახდიდენ მთავრობას გადამდგარიყო, მანამ მაზრის თანაშემწემ, რაზმაძის მეთაურობით ცაგერის მილიციონერებმა და სხ. მათი კოლეგებმა დასტოვეს წინასწარ ღამით ლეჩხუმი და მიაშურეს ქუთაისს, რათა მშრომელი ხალხის წმინდა მუშური მოთხოვნილება ჩაექროთ, ჩაეხშოთ. ქ—ისის გუბ. კომისარმა არ დააყოვნა, მეორე დღესვე ლევან დადიშკელიანის, რაზმაძის, კუპრაშვილის და სხვების მეთაურობით გაგზავნა ცაგერში გვარდიელები და თან გააყოლა ჯავშნიანი ავტომობილი ტყვიის ფრქვევლებით შეიარაღებული. მაგრამ საბედნიეროთ თუ მათთა საუბედუროთ, არც ისე ადვილი შეიქნა ლეჩხუმში შესვლა; ჯარის-კაცებმა წინასწარ გადაჭრეს გზა; ოცი ოცდა-ხუთის ვერსტის მანძილზე გასჭიმეს ფრონტი, აყარეს ხიდი და დაიკავეს სიმაგრე. როდესაც გვარდიელები მიუახლოვდა ადგილს, სადაც ჯარის-კაცები ჩასაფრებულნი იყვნენ და ის იყო უნდა გადაევლოთ კრიახი, მთის ვიწრო ბილიკი, სადანაც უნდა გადასულიყვნენ ცაგერში, ამ დროს მათ მოულოდნელათ ჩასაფრებულთა ხმა შემოესმათ: შესდექით! არ დაიძრათ, მოგვეცით მეთაურებიო". გვარდიელებმა უპასუხეს: ჩვენ წესრიგის დასაცავათ მოვედით, მშვიდობა დავამყაროთ და შემდეგ ისევ უკანვე გავბრუნდებითო. მაგრამ ლეჩხუმელებმა შეუბრუნეს სიტყვა: ჩვენ თვით დავიცავთ და გაუძღვებით ჩვენს თავს; ქუთაისის ჩინოვნიკობა, სოციალისტურ ქურქში გახვეული თავად აზნაურობა და მასთან ბურჟუაზია ჩვენ ვერ დაგვიცავს, ჩვენვე მოვეწყობით ისე, როგორც, მას მდგომარეობა და რევოლიუცია გვიკარნახებსო!"

აი პირველი ამოძახილი და წმინდა რევოლიუციონური ნაბიჯი ლეჩხუმის მუშების და ჯარისკაცებისა, აი მათი საამდროვო ლოზუნგი. ამ მხრივ ლეჩხუმმა თავის თანამოძმე სოფლის მუშებს წინ გაუსწრო, არა თუ სოფლის მუშებს, თვით ქალაქის მუშებსაც და ქალაქსაც ტონს აძლევს. ის ბრძოლის ენტუზიაზმით შეპყრობილი თანდათანობით ვაჟკაცდება და მზათაა ცხოვრების დაუცხრომელ ტალღებს გადასძახოს: ჩვენ ვართ ნამდვილი რევოლიუციონერები, მდგომარეობით შეგნებული სოფლის მუშები, მუშური იდეით ალტკინებული". აქედან მკითხველი აშკარათ დაინახავს იმას, თუ როგორი შავრაზმელები ყოფილან ლეჩხუმის მთებში დაბუდებულნი, და თავის სინდისის ქვეშ განსჯის ერთსაც და მეორესაც. მე თვით ამის დამწერმა თავად მოვიარე მთელი ზედა ლეჩხუმის სოფლები, ვიყავი ცაგერში და გავეცანი მთელ ლეჩხუმს საზოგადოებრივ მოძრაობას, კარგათ ჩავუკვირდი მათ მოქმედებას, და ყველა იქ ნახულის და გაგონილის შემდეგ, ვეკითხები ჩემს თავს: ნუ თუ ის მთავრობა, რომელმაც ლეჩხუმი კანონის გარეშე გამოაცხადა, ქუთაისს ფაქტიურათ მოსწყვიტა და ეხლა ლომობს ხონსაც მოსწყვიტოს, რომ, მით, შიმშილის გამხმარი ხელებით მოახრჩოს ეს წმინდა და მუშური მოძრაობა? — ნუ თუ ამის მომქმედი მთავრობა რევოლიუციონურია ანდა სოციალისტური?! თქვენ ვერ ნახავთ ლეჩხუმში ისეთ პირებს, ნამეტურ ახლა, ამ მოძრაობის დროს, რომ საზოგადოების გარედ იდგეს, მოძრაობას ზურგს აქცევდეს, ანდა შავრაზმულ გამოსვლებით შეწუხებული იყოს რომელიმე კუთხე საზოგადოებისა. აქ სასტიკი დისციპლინაა დაცული და ვაი მას, რომელიც გადაცდება მოძრაობის პირველ საფეხურს, დისციპლინას დაარღვევს. თავად-აზნაურობა არსად სჩანს, მას არავითარი დამოკიდებულება გლეხთა მოძრაობასთან არა აქვს. თუ როგორ განშორდა გვარდია ლეჩხუმს, რამდენი იარაღი დაატოვებინეს, ანდა როგორ იქნა ლევან დადეშკელიანი მოკლული — ამის შესახებ ამ მოკლე ხანში რედაქციას მივაწვდი ცნობას.

ი. ბ—ძ.

ბათუმში მომხდარ ამბების გარშემო.

რევოლიუციონურ რუსეთზე საერთაშორისო ბურჟუაზიული რეაქციის თავდასხმა ბუნებრივათ რეაქციას იწვევს რა თქმა უნდა კავკასიაშიც მენშევიკების პარტიის მესვეურთ გულუბრყვილოთ გონიათ ვითომ კავკასიაში ბედნიერების სამეფოში ვცხოვრობდეთ და კავკასიის დემოკრატიამ უნდა შესძლოს დაქანცული რუსეთის დემოკრატიის ისევ ფეხზე დაყენებათ და სხვა ამბობს კა. წერეთელი. ნამდვილათ კი ეს წვრილი ბურჟუაზიული პარტია და არა სოციალისტური ამ რეაქციის უბეში ინახავს თავს და იქ ერევა ამიერკავკასიის დემოკრატიას, რათა კონტრ რევოლიუციონურ ფსხვილ ბურჟუაზიასთან დამობილების პოლიტიკა და ფართო შეგნებულ მასაში გატეხილი ნდობა შეინარჩუნოს ცეცხლითა და მახვილით. „მიზანი ამართლებს საშვალებასო". განუძლებლათ უდანაშაულო ადამიანთა დაჭერა-დატუსაღება, იდეურ მოწინააღმდეგეთა და მშვიდობიან მოქალაქეთა დახვრეტა ტყვიის მფრქვევლებით და სახრჩობელა, აი რა დაისახა ამ პარტიამ და მისმა შემდგარმა მთავრობამ ბრძოლის საშვალებათ. მაგალითებისთვის შორს წასვლა არაა საჭირო. ერთ-ერთ ასეთ „საგმირო" საქმეთ უნდა ჩაეთვალოს ამ პარტიას და მის მთავრობას ბათუმში მომხდარი ამბები ამ დღეებში. ყური დაუგდეთ როგორ ახასიათებს თავის მოკლე მოხსენებაში ბა-ნი ნოე ჟორდანია ბათუმის ფლოტის პოზიციას ბათუმის დაცვის საქმეში. „ბათუმის ნავთსადგურში მეოფმა მატროსებმა შეადგინეს დამოუკიდებელი კომიტეტი, რომელიც არავითარ მთავრობას არ სცნობდა და თვით მატროსებიც ქალაქში უწესოებას ახდენდენ. მათ გადაჭრით უარი სთქვეს ქალაქის დაცვაში მონაწილეობის მიღებაზე და გემების ნოვოროსიისკისაკენ წაყვანა სცადესო"... როდესაც თავრობის მეთაური ასეთ გაუგებრობას აგრცელებს ხალხში რაღა უნდა ითქვას მის ბრმა მიმდევარ წვრილ ფეხა მწერლებზე მის პარტიაში როდესაც მის ყოველ სიტყვას ბაჯაღლო ოქროთ აცხადებენ და ამნაირათ ფართე საზოგადოება შეცდომაში შეჰყავთ? გაუგებარია რომელ დამოუკიდებელ კომიტეტზე მსჯელობს ჟორდანია როდესაც ასეთი ანარქისტული კომიტეტი ნამდვილათ არავის უნახავს ბათუმის მატროსებში რომ არც

ერთ მთავრობას არ ემორჩილებოდა. პირველ ყოვლისა ბათომში თვით ამის ხანში არსებობდა სამხედრო საზღვაო კომიტეტი, რომელიც ოქტომბრის რევოლიუციის შემდეგ სახალხო კომისრების მთავრობას სცნობს. აგრეთვე არსებობდა უმაღლესი ორგანიზაცია „ЦЕНТРО-ВОС-ТОТЪ" რომელიც თავის მოქმედებასავრცელებდა თვით აღმოსავლეთ შავი ზღვის სანაპიროებზე რომელიც აგრეთვე საბჭოთა მთავრობას სცნობდა და თვით ფლოტიც მათ ემორჩილებოდა. საყურადღებოა თვით ფლოტის პოზიცია და არა ერთი თუ ორი პიროვნების მიმართულება ამ ბოლო დროს როდესაც ტრაპიზონიდან თვით ჯარები გამოვიდა და მატროსების დიდი ნაწილი გაანთავისუფლეს სამსახურიდან დარჩენილ მატროსებში უთანხმოებამ იჩინა თავი, თვით ფლოტი შუაზე გაიყო სამხედრო და სავაჭროთ. რომ ეს უთანხმოება არ გამწვავებულიყო და ახალ შექმნილ მდგომარეობაში მათ თანასწორად ემოქმედათ და სრულიად გარეშე ?? უთავილიყო ურთიერთ შორის დამოკიდებულება ორივე მხრიდან ერთ-ერთ თავის წარმომადგენლების თათბირზე ?? სწავიტეს დაარსებიათ უმაღლესი ორგანო მგრეთწოდებული „МАРСКАЯ КОЛЕГІЯ" ხოლო ამ კოლეგიაში მათ ორივე მხარეს უნდა ჰყოლოდათ თანასწორი წარმომადგენლობა. ეს დადგენილება მათ საბოლოოდ გადასაწყვეტათ გადაიტანეს მეორე დღეს საერთო კრებაზე, სადაც უნდა არჩეულიყო მომხდარიყო ორი ერთი მხრიდან ორი მეორიდან და სამიც სხვადასხვა ორგანიზაციებიდან. როდესაც არჩევნებზე მიდგა საქმე მოულოდნელად სავაჭრო ფლოტის ნაწილი არ სცნობს უფლებას ამ კოლეგიაში სამხედრო ნაწილისას რომ თავის წარმომადგენლები იყოლიონ, ეს მხოლოთ ჩვენი საქმეა და არა თქვენიო. ასეთმა მოულოდნელმა დადგამა სამხ. ფლ. მატროსები ძალზე გააბრაზა და დემონსტრატიულად კრებას დასტოვეს.

(დასასრული იქნება).

ბათუმის ამბები.

ბათუმში მთელი ძალა-უფლება ციხის უფროსის ხელში გადავიდა, ჯარის კომიტეტებს მხოლოდ შინაური ნივთიერი საქმეების გაძღოლა-გადაწყვეტა შეუძლიათ. შემოიღეს სასტიკი დისციპლინა.

— სამხედრო მოქმედების ხელმძღვანელობა ცნობილ გენ. ლიახოვს ჩაბარდება.

— კავკასიის ჯარის მთა არსარდალ ლებედინსკიმ, რომელიც ცენტრის წინ აღმდეგ დანიშნული იქნა ამ თანამდებობაზე ნაციონალური საბჭოების სამხედრო შტაბის განკარგულებით, ასეთი ბრძანება გამოუშვა 4 მარტს:

„მე დიდად კმაყოფილი ვარ პოლკოვნ. ეფრემოვის მიერ შედგენილი რაზმის ოფიცრების მოქმედებით. ეს რაზმი შედგენილია ეფრემოვისგან ტფილისში, განსაკუთრებით შესდგება ოფიცრებისაგან. ტფილისიდგან რაზმი გაეგზავნა ფრონტზე სარაყამიშში ამგვარი რაზმი პოლკოვნ. კლდიაშვილისა იმყოფება ბათომში, რომელიც ცუდ პირობებში ასრულებს თავის სამსახურს. მხურვალე მადლობას ვწირავ სახელოვან ოფიცრებს; მიუხედავათ ყველა დამცირების და შეურაცხყოფის, რომლის გადატანა მოუხდათ მათ უკანასკნელ ხანებში, როდესაც განიცდიდნენ მძიმე წუთებს და ხედავდნენ მომავალ უბედურებას, მათ შესძლეს თავის ინტერესების დავიწყება საზოგადო ინტერესებისთვის, ისევ მიუბრუნდნენ თავის სამშობლოს დაცვას. ღრმად დარწმუნებული ვარ, რომ სამშობლო დააფასებს თავის ერთგულ შვილების თავგანწირულებას და ღირსეულ მადლობასაც უძღვნის მათ. ღმერთი იყოს თქვენი შემწე, პოდპოლკოვნიკ ეფრემოვის და კლდიაშვილის რაზმების ოფიცრებო".

ქრონიკა.

✦ ტრაპიზონის სამშვიდობო კონფერენცია. ტფილისში ხმები გავრცელდა, რომ საზავო მოლაპარაკების გაგრძელებისას გამოირკვა, რომ ოსმალთა დელეგაციამ ბრესტლიტოვსკის ხელშეკრულებას მისაღებად და ამიერ-კავკასიისათვის სავალდებულოთ სთვლის.

✦ აბაშაში დაკავებული ჩვენი ამხ. ბუდუ მდივანი პარასკევს ქუთაისში ჩამოიყვანეს და გუბ. კომისრის განკარგულებით ციხეში ჩასვეს სამი თვის ვადით.

✦ მილიციის გაფიცვა. ლანჩხუთის რაიონის მილიციონერები უკვე გაფიცულან, რადგანაც აგერ სამი თვე არის რაც ჯამაგირი არ მიუღიათ.

✦ დავკარგე პორტმანეტი ფულით და ყოველივე დოკუმენტებით: 1) მოწმობა, როგორც მსახურობდი ფერშლად 157 სამხედრო სანიტარ. ტრანსპორტში პერსიაში 2) მოწმობა თავმჯდომარების ორგანიზაციული კომიტეტის 5 მაისიდან. 3) მოწმობა როგორც ყოფილი წევრი აღმასრულებელი კომიტეტი თფილისის გარნიზონის № 2747 და იარაღის ტარების მოწმობა სამხედრო უფროსის მწერალი ჩხეიძისა და „სპრავკა" მოცემული 5 თებერვალს ქ. ქუთაისის „ვოინსკი ნაჩალნიკის" გთხოვთ უმორჩილესად მნახველს ეს დოკუმენტები დამიბრუნოთ და ფული თქვენ სინდისზე იყოს დამოკიდებული. ვლადიმერ თურქია.

რევოლიუციონური რუსეთი

პეტროგრადი

ხმები პეტროგრადის აღების შესახებ ტყუილია

პეტროგრადის კომუნა.

პეტროგრადში მშრომელთა კომუნა შესდგა თავისი უზენაესი ორგანოთი. მთელ ველიკორუსეთში, დონსა და ჩრდილო კავკასიაში სახალხო კომისართა მთავრობაა აღიარებული: ინგუშებმა და თერგის ყაზახებმაც იცნეს მათი ძალა-უფლება. კორნილოვი ერთი მუჭა თანამოაზრეებით სადღაც, ტიხორეცკიასთან აწარმოებს ბრძოლას.

გერმანელების საომარი მოქმედება.

საომარი მოქმედება ველიკორუსეთში გერმანელებმა შეაჩერეს.

გერმანელები მხოლოდ უკრაინაში უწევენ დახმარებას ცენტრალურ რადას ბოლშევიკების წინააღმდეგ.

გაფიცვები ბუდაპეშტში.

ბუდაპეშტში დიდი გაფიცვებია სამხედრო ტყვეები.

რადიო-ბიულეტენი ამიერ-კავკასიის რადიო-სპეციალისტებისა, 9 მარტი. ცარსკოე სელო, 8 მარტი, 13 საათი და 57 წ. ლონდონი, ნიუ-იორკი.

ხმები, თითქოს ადგილი ჰქონდეს ციმბირის რკ. გზის სამხედრო ტყვეთა ოკუპაციას, სიმართლეს მოკლებულია და ჩვენთვის, ადგილობრივ მცხოვრებთათვის, სასაცილოა. სამხედრო ტყვეებში სოციალისტური მიმართულებაა შემჩნეული ისინი საბჭოთა მთავრობას უჭერენ მხარს და სურვილი აქვთ სამშობლოში დაბრუნებისას, იქაც მოახდინონ, ჩვენი რევოლიუციის მსგავსად, აჯანყება. სამხედრო ტყვეები რკ. გზის გარშემო არიან შეკრებილნი, უიარაღოდ. პროტესტს ვაცხადებთ იმის გამო, რომ უცხოეთის წარმომადგენელნი ყალბ ცნობებს ავრცელებენ. ამ ყალბ ცნობას შეუძლიან გაართულოს რუსეთის საქმეები, რომელიც ისეც საკმაოდ გართულებულია.

სამხედრო საქმეების სახალხო კომისარი.

— გაზ. პრავდა ს 25 თებერ. გამოუქვეყნებია დოკუმენტები, რომლებიდან სჩანს ალექსინსკის და ბურცევის ყოვლად უსინდისო მოქმედება 3—5 ივლისის ამბების გამოძიების საქმეში.

— ქ. დვინსკიდან გამოქცეულებს უამბნიათ, რომ გერმანელებს ყველგან აღუდგენიათ ძველი წესები, გაუუქმებიათ რკინის გზის და სადგორეის კოლეგიალური მმართველობა. ყველა ძველი, გადაყენებული უფროსები დაუბრუნებიათ თავ თავის თანამდებობაზე. ქალაქში ბევრი ესტონელი თეთრგვარდიელები ყოფილა, ადმინისტრატიული თანამდებობებს ასრულებენ ქუჩებში გერმანელი პოლიციელები მდგარან.

— ქ. კერჩის მუშათა და გლეხთა საბჭოს გაუგზავნია პეტროგრადისათვის 120 ათასი ფუთი პურის ფქვილი.

ს ო ფ ლ ა დ

ბუდუ მდივანი სამეგრელოში.

სოფელი სუჯუნა, სადაც ბუდუს გაუარია, 3-4 ვერსზე არის მოცილებული აბაშას. ადგილობრივ მცხოვრებლებმა მოიხდარ საზოგადო ყრილობაზე დაადგინეს გადაყენებულ იყოს კომისარი რაც სისრულეში მოუყვანიათ. გადაუყენებიათ ძველი და მოუწვევიათ ახალი. ამ გარემოებით ნაწყენ ძველ კომისარს უცნობებია ვისაც ჯერ იყო გამოწვეულ იქნა სხვა ადგილებიდან „წითელი გვარდიელები" და ორი ტყვიის მფრქვეველი, რომლებიც დაბინავდნენ აბაშაში ბაღის წინ მეორე სართულიან შენობაში. აბაშაში გაჩნდა სვიმონ წევრი ბ. ჟვანია და რადგანაც აბაშაში, მოსალოდნელი იყო საზოგადო ყრილობა რომელზედაც ბუდუ იყო მოწვეული სუჯუნის ნაკომისრალი მიგზავნილ ყოფილა მდივანთან წინადადებით, რომ ბუდუ არ გამოსულიყო სალაპარაკოდ წინააღმდეგ შემთხვევაში შეპყრობას დაპირებია (ამის მოწმეები არიან). ბუდუს მისთვის ყურადღება არ მიუქცევია, მხოლოდ კი გაუხსენებია მუქარა არ გადაუქვა.

გაიმართა მიტინგი ხალხი ისმენდა ბუდუს. გამოხდა ტრიბუნაზე ბუდუც; მოსჩანს პირდაპირ მეორე სართულიან შენობიდან მიტინგზე მომართული ორი ახალი სისტემის ტყვიისმფრქვეველი მახედრებით, შენობის სახურავზე კი გვარდიელები თარადით ხელში. ისმის ბუდუს გრიალა ხმა: დაიწყო სიტყვა. ტყ... მას ვერ აშინებს, მხოლოდ სანდ... გადახედავს ტყვიის მფრქვეველებს მკვეთრად, უფრო მკაფიოდ და შე... მედგრად განაგრძობს სიტყვას.

ტყვიის მფრქვეველებს და ნაკომ... რალს დაავიწყდათ თავიანთი თანამდ... ბ, სულგანაბულ უსმენენ ორატორს. ... დუმ სიტყვა გაათავა. ისმის მქუხარე ... მის ცემა და ძახილი: „გაუმა ბუდუს, ... მა ბუდუს". მეორე დღეს ბუდუ ს... აკის საზოგადო ყრილობაზე იქნა მიწ... ული. გვარდიელები დაიძრნენ სუჯუნის... დაბრუნდნენ შესამებისას; ჩამოვიდა ბუ... სამიქაოდან. გახშმობის შემდეგ ... სადგურამდის მოგვაცილა მე და ერ... ამხანაგი. ბუდუმ გამოგვემშვიდობა, გამ... მისმა მეგობრებმა და სამართლიანმა ს... ეს, დაიმორჩილა დროებით უხეშმა ... დაც მას უსმენდა აღტაცებით ხალხი, ... გახარებული იყო ნაკომისრალი, თო... და ტყვიისმფრქვეველებს ვერ ამო... ხმა. მაგრამ მაინც აუსრულებიათ შენ... ვრის ნატვრა: ბუდუ ადრე დილი... აბაშაში დააპატიმრეს, ქუთაისში ჩამო... ყვანეს და ციხეში გაგზავნეს. „რევ... ლიუციონური წესრიგი" მოითხოვს თურ... მე ასეთ ზომებს.

ბ-შიქ...

დ. წალენჯიხა (ზუგდიდის მაზრა) 28 თებერვალი 1918 წ მეტად ს... ნიშნავი დღეა როგორც დაბა წალენჯი... ხის რაიონისათვის, ისე მთელ ზუგდიდის მაზრისათვის, დღეს ჩაუტარა საძ... ბელი გამარჯვებას ბოლშევიზმს წალენ... ჯიხის რაიონის 15 საზოგადოების მცხოვ... რმა მშრომელმა და ამით ჩასცა სამკვდრ... ლახვარი ... 28 თებერვალის თვის იყო მოწვეული ადგილობრივი ... და ჯარისკაცების ინციატორობით რაიონული ყრილობა ყოფილ ჯარისკაცების და გლეხების დელეგატებისა, (თითო საზოგადოებიდან ორი დელეგატი, ერთი ყოფილი ჯარისკაცი და ერთი არა ჯარისკაცი). ყრილობას დაესწრო 15 საზოგადოების დელეგატები რიცხვით სამოცამდე მხოლოთ არა დელეგატები კი ორასზე მეტი იქნებოდა, რომლებიც ადგილებით მეუურებდნენ დელეგატების სხდომას და მათ მიერ გადადგმულ ნაბიჯებს. დღიურ წესრიგში იყო მხოლოდ ორი საკითხი: პირველი მანდატი და მეორე საბჭოების არჩევნები და აღმას. კომიტეტის გაუქმება. თავმჯდომარედ იქნა არჩეული სიმონ უბირია და მდივნათ დოროთე ქვარაცხელია. ყრილობას დაესწრო მაზრის კომისარი დატარია, მენშევიკებიდან ბაღდათურია გლეხთა საბჭოდან თოდორდავა, ფედერალისტებიდან საჭაია და ჩვენი ორგანიზაციიდან ამხ. ჟვანია. მოხსენება ზემოაღნიშნულ პირებმა გააკეთეს. სხდომამ თითქმის დადუმებამდე გაიტანა. შემდეგ შემოტანილ რეზოლიუციები პირველად შემოიტანა ამხანაგ ჟვანიამ შემდეგ ბაღდათურიამ მესამედ საჭაიამ. ამხ. ჟვანიას რეზოლიუციას ერთი ხმით იქნა მიღებული დანარჩენებს კი თვითონ ავტორებმა აწიეს თითი. საჭიროა უნდა სხვა რაიონებიც და მაზრებიც მიბაძავენ წალენჯიხის რაიონს. კმარა ძილი, გამოფხიზლდება საჭირო მშრომელთ ამხანაგებო.

ზუგდიდელი ისაკო.

რედაქცია — სარედაქციო კოლეგია.
გამომცემელი — დასავლეთ ამიერ-კავკ.
ორგანიზაციის კომიტეტი.

მსწრაფლ მბეჭდავი სტამბა ი. დ. კილაძისა — ქუთაისში.